

Недомовленеє слово,
Недоспівана пісню!
Чи почнетесь наново,
Чи від жалю струна трісне?

Безнадійні сподівання,
Бездорожні дороги,
Безнастанне мандрування
Крізь дніпрові пороги, —

Щось таке дивне, велике,
Раз гіганти, то знов гноми.
Доколя поле дике...
Доле, де ми? Доле, хто ми?

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Поезії 20—40 років](#)

Недомовленеє слово. Надруковано в тижневику «Письмо з просвіти» (Львів, 1922, № 5—6). Подаємо за цією публікацією.